

angbatasngdiyos.org

Apendise 8f: Ang Serbisyo ng Komunyon — Ang Huling Hapunan ni Jesus ay ang Paskuwa

Ang pahinang ito ay bahagi ng isang serye na tumatalakay sa mga kautusan ng Diyos na maaari lamang sundin noong naroon pa ang Templo sa Jerusalem.

- [Apendise 8a: Ang mga Kautusan ng Diyos na Nangangailangan ng Templo](#)
- [Apendise 8b: Ang mga Handog na Alay — Bakit Hindi Na Maaaring Isagawa sa Panahon Ngayon](#)
- [Apendise 8c: Ang mga Pista sa Biblia — Bakit Wala ni Isa ang Maaaring Isagawa sa Panahon Ngayon](#)
- [Apendise 8d: Ang mga Kautusan sa Paglilinis — Bakit Hindi Maaaring Isagawa Nang Walang Templo](#)
- [Apendise 8e: Mga Ikapu at mga Unang Bunga — Bakit Hindi Maaaring Isagawa sa Panahon Ngayon](#)
- [Apendise 8f: Ang Serbisyo ng Komunyon — Ang Huling Hapunan ni Jesus ay Paskuwa \(Ang pahinang ito\).](#)
- [Apendise 8g: Ang mga Kautusan ng Nazareo at ng mga Panata — Bakit Hindi Maaaring Isagawa sa Panahon Ngayon](#)
- [Apendise 8h: Bahagya at Simbolikong Pagsunod na Kaugnay ng Templo](#)
- [Apendise 8i: Ang Krus at ang Templo](#)

Ang serbisyo ng komunyon ay isa sa pinakamalinaw na halimbawa ng inilalantad ng seryeng ito: isang simbolikong “pagsunod” na inimbento upang palitan ang mga kautusang ginawang imposibleng sundin nang alisin ng Diyos ang Templo, ang dambana, at ang pagkasaserdoteng Levita. Hindi kailanman iniutos ng Kautusan ng Diyos ang paulit-ulit na seremonyang tinapay-at-alak bilang kapalit ng mga hain o ng Paskuwa. Hindi kinansela ni Jesus ang mga kautusang pang-Templo, at hindi Siya nagtatag ng bagong ritwal upang ipalit sa mga ito. Ang tinatawag ngayon ng mga tao na “Hapunan ng Panginoon” ay hindi kautusan mula sa Torah at hindi isang kautusang pang-Templo na “malaya” o

hiwalay sa Templo. Isa itong seremonyang pantao na nakabatay sa maling pagkaunawa sa ginawa ni Jesus sa Kanyang huling Paskuwa.

Ang huwaran ng Kautusan: tunay na hain, tunay na dugo, tunay na dambana

Sa ilalim ng Kautusan, ang kapatawaran at pag-alaala ay hindi kailanman iniugnay sa mga simbolo na walang hain. Malinaw ang pangunahing huwaran: ang kasalanan ay tinutugunan kapag ang tunay na dugo ay inihaharap sa tunay na dambana sa lugar na pinili ng Diyos para sa Kanyang Pangalan (Levitico 17:11; Deuteronomio 12:5-7). Totoo ito sa araw-araw na mga hain, mga handog para sa kasalanan, mga handog na sinusunog, at pati sa kordero ng Paskuwa mismo (Exodo 12:3-14; Deuteronomio 16:1-7).

Ang pagkain ng Paskuwa ay hindi malayang serbisyong pag-alaala na puwedeng baguhin ng tao. Ito ay isang iniutos na pagsamba na may:

- **Tunay na kordero, walang kapintasan**
 - Exodo 12:3 — Ang bawat sambahayan ay dapat kumuha ng kordero ayon sa utos ng Diyos.
 - Exodo 12:5 — Ang kordero ay dapat walang kapintasan, lalaking isang taong gulang.
- **Tunay na dugo, hinahawakan nang eksakto ayon sa iniutos ng Diyos**
 - Exodo 12:7 — Dapat nilang kunin ang dugo ng kordero at ipahid sa mga haligi ng pinto at sa biga sa itaas.
 - Exodo 12:13 — Ang dugo ang magiging tanda; lulusot lamang ang Diyos kung saan may tunay na dugong inilagay.
- **Tinapay na walang pampaalsa at mapapait na gulay**
 - Exodo 12:8 — Dapat nilang kainin ang kordero kasama ng tinapay na walang pampaalsa at mapapait na gulay.
 - Deuteronomio 16:3 — Hindi sila dapat kumain ng tinapay na may pampaalsa, kundi tinapay ng kahirapan sa loob ng pitong araw.
- **Tiyak na oras at kaayusan**
 - Exodo 12:6 — Ang kordero ay papatayin sa dapithapon sa ika-labing-apat na araw.
 - Levitico 23:5 — Ang Paskuwa ay sa ika-labing-apat na araw ng unang buwan, sa takdang panahon.

Nang maglaon, isinentro ng Diyos ang Paskuwa: hindi na maaaring ihandog ang kordero sa alinmang bayan, kundi sa lugar na Kanyang pinili, sa harap ng Kanyang dambana (Deuteronomio 16:5-7). Ang buong sistema ay nakasalalay sa Templo. Walang “simbolikong Paskuwa” na walang hain.

Paano inalaala ng Israel ang pagtubos

Ang Diyos mismo ang nagtakda kung paano aalalahanin ng Israel ang paglabas mula sa Ehipto. Hindi ito sa simpleng pagninilay o simbolikong kilos; ito ay sa taunang serbisyong Paskuwa na Kanyang iniutos (Exodo 12:14; 12:24-27). Tatanungin ng mga bata, “Ano ang kahulugan ng serbisyong ito?” at ang sagot ay nakatali sa dugo ng kordero at sa mga gawa ng Diyos noong gabing iyon (Exodo 12:26-27).

Nang nakatayo ang Templo, sumunod ang tapat na Israel sa pamamagitan ng pag-akyat sa Jerusalem, pagkatay ng kordero sa santuwaryo, at pagkain ng Paskuwa ayon sa iniutos ng Diyos (Deuteronomio 16:1-7). Walang propetang nagsabing balang araw ay papalitan ito ng isang pirasong tinapay at isang higop ng alak sa mga gusaling nakakalat sa mga bansa. Hindi ito alam ng Kautusan. Ang alam lamang nito ay ang Paskuwa ayon sa itinakda ng Diyos.

Si Jesus at ang Kanyang huling Paskuwa

Malinaw ang mga Ebanghelyo: nang kumain si Jesus kasama ang Kanyang mga alagad sa gabing Siya’y ipinagkanulo, iyon ay Paskuwa, hindi isang bagong seremonyang para sa mga Gentil (Mateo 26:17-19; Marcos 14:12-16; Lucas 22:7-15). Lumalakad Siya sa ganap na pagsunod sa mga kautusan ng Kanyang Ama, at ipinagdiriwang ang parehong Paskuwa na itinakda ng Diyos.

Sa hapag na iyon, kumuha si Jesus ng tinapay at sinabi, “Ito ang aking katawan,” at kinuha Niya ang kopa at nagsalita tungkol sa Kanyang dugo ng tipan (Mateo 26:26-28; Marcos 14:22-24; Lucas 22:19-20). Hindi Niya inaalís ang Paskuwa, hindi Niya kinakansela ang mga hain, at hindi Siya sumusulat ng bagong mga batas para sa mga serbisyong panrelihiyon ng mga Gentil. Ipinapaliwanag Niya na ang Kanyang kamatayan, bilang tunay na Kordero ng Diyos, ang magbibigay ng ganap na kahulugan sa lahat ng matagal nang iniutos ng Kautusan.

Nang sabihin Niya, “Gawin ninyo ito bilang pag-alaala sa akin” (Lucas 22:19), ang “ito” ay ang pagkaing Paskuwa na kanilang kinakain—hindi isang bagong seremonyang hiwalay sa Kautusan, sa Templo, at sa dambana. Walang utos mula sa Kanyang bibig na nagtatatag ng bagong ritwal na hiwalay sa Templo, na may sariling iskedyul, sariling tuntunin, at sariling uri ng klero. Nauna na Niyang sinabi na hindi Siya naparito upang pawalang-bisa ang Kautusan o ang mga Propeta, at na kahit ang pinakamaliit na guhit ay hindi mawawala sa Kautusan (Mateo 5:17-19). Hindi Niya kailanman sinabi, “Pagkatapos ng aking kamatayan, kalimutan ninyo ang Paskuwa at sa halip ay gumawa kayo ng serbisyong tinapay-at-alak saan man kayo naroroon.”

Inalis ang Templo, hindi inalis ang Kautusan

Ipinahayag ni Jesus ang [pagkawasak ng Templo](#) (Lucas 21:5-6). Nang mangyari ito noong 70 A.D., tumigil ang mga hain, nawala ang dambana, at nagwakas ang paglilingkod ng mga Levita. Ngunit wala sa mga ito ang pag-alis ng Kautusan. Ito ay paghatol. Nananatiling nakasulat ang mga kautusan

tungkol sa mga hain at Paskuwa—hindi ginalaw. Imposible lamang silang sundin sapagkat inalis ng Diyos ang sistemang pinanggagalawan ng mga ito.

Ano ang ginawa ng mga tao? Sa halip na tanggapin na may mga kautusang dapat igalang ngunit hindi maaaring sundin hangga’t hindi ibinabalik ng Diyos ang santuwaryo, lumikha ang mga pinunong panrelihiyon ng isang bagong ritwal—ang serbisyo ng komunyong—at idineklara nilang ang imbensiyong ito na ngayon ang paraan upang “alalahanin” si Jesus at “makibahagi” sa Kanyang hain. Kinuha nila ang tinapay at ang kopa mula sa hapag ng Paskuwa at nagtayo ng isang ganap na bagong balangkas sa paligid nito—sa labas ng Templo, sa labas ng Kautusan, sa labas ng anumang iniutos ng Diyos.

Bakit simbolikong pagsunod ang serbisyo ng komunyong

Halos sa lahat ng dako, ipinipresenta ang serbisyo ng komunyong bilang kapalit ng mga hain sa Templo at ng Paskuwa. Sinasabihan ang mga tao na sa pagkain ng tinapay at pag-inom ng alak (o katas) sa isang gusali ng simbahan o alinmang gusali, sinusunod nila ang utos ni Cristo at tinutupad ang ipinahiwatig ng Kautusan. Ngunit ito mismo ang uri ng simbolikong pagsunod na hindi pinahintulutan ng Diyos.

Hindi kailanman sinabi ng Kautusan na ang isang simbolo, na walang dambana at walang dugo, ay maaaring ipalit sa mga iniutos na hain. Hindi sinabi iyon ni Jesus. Hindi sinabi iyon ng mga propeta. Walang kautusang nagtatakda ng:

- Gaano kadalas dapat gawin ang bagong komunyong
- Sino ang dapat manguna
- Saan ito dapat gawin
- Ano ang mangyayari kung hindi kailanman sasali ang isang tao

Gaya ng nangyari sa mga Pariseo, Saduceo, at mga eskriba, ang lahat ng detalyeng ito ay inimbento ng tao (Marcos 7:7-9). Buong teolohiya ang itinayo sa seremonyang ito—may ilan na tinatawag itong sakramento, may iba na “pagpapanibago ng tipan”—ngunit wala sa mga ito ang nagmumula sa Kautusan ng Diyos o sa mga salita ni Jesus sa mga Ebanghelyo, kapag nauunawaan sa tamang konteksto.

Trahedya ang bunga: maraming tao ang naniniwalang “sumusunod” sila sa Diyos sa pamamagitan ng isang ritwal na hindi Niya iniutos. Ang tunay na mga kautusan ng Templo ay nananatili, ngunit imposible nang sundin sapagkat inalis ng Diyos ang Templo. At sa halip na igalang ang katotohanang ito nang may takot at kapakumbabaan, iginigiit ng mga tao na ang simbolikong serbisyo ay maaaring pumalit sa mga ito.

Pag-alaala kay Jesus nang hindi nag-iimbento ng bagong mga kautusan

Hindi tayo iniwan ng Kasulatan na walang patnubay kung paano pararangalan ang Mesiyas matapos ang Kanyang pag-akyat. Sinabi mismo ni Jesus, “Kung iniibig ninyo ako, tutuparin ninyo ang aking mga kautusan” (Juan 14:15). At tinanong din Niya, “Bakit ninyo ako tinatawag na ‘Panginoon, Panginoon,’ ngunit hindi ninyo ginagawa ang sinasabi ko?” (Lucas 6:46).

Ang paraan upang alalahanin Siya ay hindi sa mga seremonyang inimbento ng tao, kundi sa pagsunod sa lahat ng sinabi na ng Kanyang Ama sa pamamagitan ng mga propetang nauna sa Mesiyas at sa pamamagitan ng Mesiyas mismo.

Sinusunod natin ang maaaring sundin, at iginagalang natin ang hindi

Nananatiling buo ang Kautusan. Ang Paskuwa at ang sistemang sakripisyal ay nananatiling nakasulat bilang walang hanggang mga tuntunin, ngunit ang pagsunod sa mga ito ay imposible na ngayon sapagkat inalis mismo ng Diyos ang Templo, ang dambana, at ang pagkasaserdote. Hindi binabago ng serbisyo ng komunyon ang realidad na ito. Hindi nito ginagawang pagsunod ang simbolikong tinapay at simbolikong alak. Hindi nito tinutupad ang mga kautusan ng Templo. Hindi ito mula sa Torah, at hindi ito iniutos ni Jesus bilang isang bagong, hiwalay na kautusan para sa mga bansa.

Sinusunod natin ang maaaring sundin ngayon: ang mga kautusang hindi nakadepende sa Templo. Iginagalang natin ang hindi maaaring sundin sa pamamagitan ng pagtanggong mag-iimbento ng mga pamalit. Ang serbisyo ng komunyon ay pagtatangkang pantao na punan ang puwang na ang Diyos mismo ang naglikha. Ang tunay na takot sa Panginoon ay humahantong sa atin upang tanggihan ang ilusyon ng pagsunod na ito at bumalik sa kung ano ang tunay Niyang iniutos.